

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/130/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721203176
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721203176.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu Mgr. B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Q. XXX, proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, so sídlom Bratislava, Búdkova 36, IČO: 17 335 345, o náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 17C/30/2021-102 zo dňa 20. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému náhrady škody a vydania bezdôvodného obohatenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 474 ods. 1, § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase smrti poručiteľa, od ktorého žalobca odvodzoval svoje nároky. Mal preukázané, že poručiteľ U. O. bol vyhlásený za mŕtveho právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin 20P/286/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.7.2019 s tým, že za deň jeho smrti sa považoval deň XX.X.XXXX. Z dedičského spisu vedeného na tamajšom súde pod sp. zn. 17D/463/2019 mal taktiež preukázané, že poručiteľ okrem iného vlastnil v čase smrti nehnuteľnosti v katastrálnom území S., zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX pod A reg. E, parc. č. 2436/3 orná pôda o výmere 5639 m², a to v podiele 1/1 s tým, že okrem iného aj táto nehnuteľnosť pripadla ako odúmrt' Slovenskej republike s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa, t. j. ku dňu 15.2.1978. V priebehu dedičského konania za prítomnosti Mgr. B. M., synovca poručiteľa, bolo preukázané, že poručiteľ zomrel slobodný, rodičia ho predumreli, mal jednu sestru N. M., rod. O., ktorá zomrela v roku 1957, teda poručiteľa tiež predumrela. Keďže dedičské právo synovcov a neterí zaviedla až novelizácia Občianskeho zákonníka č. 509/1991 Zb., ktorý nadobudol účinnosť 1.1.1992, teda až po smrti poručiteľa, nemohol žalobca preukázať svoje dedičské právo a z tohto dôvodu potom súd prvej inštancie jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

2. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi ako úspešnému účastníkovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Poukazoval na to, že dátum smrti poručiteľa U. O. nebol preukázaný a ak, tak len na základe zákona, ktorý je krivdov komunistickeho režimu. Jeho matka N. M. bola sestrou poručiteľa, udržiavala s ním aj písomný styk, bola na neho odkázaná i výživou, pričom jej pravidelne posielal finančné prostriedky. Taktiež mal za to, že matka mala právo dedič' nehnuteľnosti v kat. úz. S., od ktorých odvíja v súčasnosti i on svoje nároky.

Na základe toho, keďže Slovenský pozemkový fond nemá uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu, žiadal o vydanie zdedených nehnuteľností a zaplataenie bezdôvodného obohatenia.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že U. O. bol vyhlásený za mŕtveho, pričom za deň jeho smrti sa považoval deň XX.X.XXXX, a preto i súd prvej inštancie postupoval správne, keď vychádzal z dedičského konania 17D 463/2019, vedeného na tamomšom súde. Dedenie synovcov a neterí zaviedla až novelizácia Občianskeho zákonníka, a preto ani žalobca nemohol byť považovaný za právneho nástupcu poručiteľa U. O., na ktorú skutočnosť i súd prvej inštancie správne prihliadol.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojich prednesoch pred prvostupňovým súdom a poukazoval na to, že jeho matka N. M., rod. O., bola jedinou sestrou poručiteľa a keďže ho predumrela, nemohla dediť ako súrodeneec a mal za to, že zákonné právo prešlo na neho ako právneho nástupcu po matke.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom v ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8. Žalobca i v priebehu odvolacieho konania poukazoval na svoje právne nástupníctvo po poručiťovi U. O., ale s touto skutočnosťou sa v dôvodoch svojho rozhodnutia správne vyporiadal súd prvej inštancie s prihliadnutím na právnu úpravu (§ 474 ods. 1, § 475 ods. 1 OSP) platnú v čase smrti poručiteľa U. O.. Tak, ako správne konštatuje napokon aj súd prvej inštancie právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Martin, bol určený deň smrti poručiteľa na deň XX.X.XXXX, z ktorej skutočnosti musel vychádzať i odvolací súd a prihliadajúc na správne právne posúdenie súdu prvej inštancie potom rozsudok ako vecne správny potvrdil.

9. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalovanému ako úspešnému účastníkovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).